

N:o 69.

Af herrar **I. E. G. Svensson** i Skyllberg och **C. H. P. af Burén**, *om tull å balk-, hörn- och annat till järnvägsskenor ej hänförligt s. k. fasonjärn.*

Nu gällande tulltaxa bestämmer i afseende å järn och stål, att »balk-, hörn- och annat till järnvägsskenor ej hänförligt s. k. fasonjärn: vägande 20 kilogram eller däröfver per löpande meter, *fria.*»

Denna bestämmelse och den liberala tolkning, som gifvits åt den, har medfört, att en hel del sådant järn tullfritt införes i riket och här användes till ämnesjärn.

Ämnesjärn skall enligt andemeningen i nu gällande tullagstiftning ej vara tullfritt, som synes af bestämmelsen »järn- och stålgöten samt smältstycken, för 100 kilogram 2 *kr.*»

Det skäl, som var afgörande för att fasonjärn af större vikt än 20 kg. per meter skulle vara tullfritt, förefinnes ej nu, då en del svenska järnverk nu göra anläggningar för tillverkning af de flesta dimensioner sådant järn och förvisso med lätthet skola fylla landets behof däraf, om de för denna tillverkning få åtnjuta ett skydd, något så när motsvarande tullsatserna å öfrigt järn. Genom att bestämma en rimlig tull å de järndimensioner, hvarom nu är fråga, uppmuntras svenska järnhandteringen på tvenne sätt, dels blir inhemska tillverkningen af landets behof af fasonjärn säkerställd, dels befrias en del öfriga tillverkningar från den illojala konkurrens, som nu faktiskt äger rum därigenom, att en del järnverk nu, i strid med tullagstiftningens andemening, under namn af fasonjärn tullfritt införa utländskt ämnesjärn för vidare bearbetning i konkurens med svenskt ämnesjärn.

Bih. till Riksd. Prot. 1907. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 27 Häft. (N:is 69—73). 1

Oegentligheten med bibehållande af nuvarande tullfrihet å sådant fasonjärn, som här bearbetas i konkurrens med svenskt material, är i ögonen fallande om man besinnar, att detta järn är mera bearbetadt än göt och smältstycken, som draga en tull af 2 kr. per 100 kg.

Den illojala konkurrens, nuvarande tullfrihet framkallar, är en betydande skada för järnhandteringen.

På grund häraf våga vi vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville bestämma, att »balk-, hörn- och annat till järnvägsskenor ej hänförligt s. k. fasonjärn: vägende 20 kilogram eller däröfver per löpande meter», åsättes en tull af kr. 1: 50 öre för 100 kg.

Stockholm den 26 januari 1907.

Ivan Svensson.

Carl af Burén.
